

skulde udgaae af Forretningsordenen, sin Afgjørelse.

14) Udvalgets Indstilling til en femte Beslutning, saalydende:

Thinget beslutter, at Revisorerne ved deres Forretnings Afgjørelse have at iagttage de Forrifter, som indeholdes i følgende Forretningsorden.

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Saaledes ere nu alle Beslutninger endelstigen vedtagne i den af Udvalget foreslaaede Form. I Genhold hertil vil der i sin Tid være at foretage Valg, forsaavidt de samme Beslutninger blive vedtagne i Landstinget; Dagen, naar dette skal skee, vil nærmere blive angiven.

Vi gaae dernæst over til 2den Behandling af Finantsloven. — Det Afsnit, jeg først skal sætte under Forhandling, omfatter Slutningen af Budgettet for Kirke- og Underviisningsministeriet, nemlig Posterne VII, VIII, og IX; til disse er der kun stillet 2 Endringsforslag af Udvalget, nemlig de under Nr. 48. og Nr. 49. opførte.

Ordføreren (Jønger): Det Forslag, som er stillet under Nr. 48, indbefatter egentlig et dobbelt Forslag, nemlig deels, at der skal bespares den Udgift, som er foreslaaet til Opførelse af et Gymnastikhuss, deels at der ikke nu indrømmes en foreslaaet Pension til en Lærer. Med Hensyn til det første Punkt har Hensigten ikke været at nægte det Rigtige i, at der blev opført et saadant Huss, som var forlangt til Gymnastikøvelser; men man antog, at en mindre Bygning end den foreslaaede vilde være tilstrækkelig, og derfor maatte man tilraade Thinget Intet at bevilge, idet man iøvrigt erkjendte, at, forsaavidt Bygningen skulde have et saadant Omfang som foreslaaet, var Overslaget affattet med den tilbørlige Sparsomhed. Med Hensyn til Lærers Pensionering, da antager man, at det følger af sig selv, at, naar han er pensionsberettiget, maa hans Pension udredes, og man troede i det Hele taget, at det var det rigtige Princip, ikke forud ved Budgettet at votere Pension til andre Embedsmænd end saadanne, hvis Pensionering allerede var indtrædt. Det Forslag, det er stillet under Nr. 49, er kun en ligefrem Følge af, hvad

Thinget allerede tidligere har antaget ved sin Afstemning, og vil derfor ikke behøve nogen videre Motivering.

Cultusministeren: Jeg kan ikke andet end betragte den Besættelse, der er foreslaaet ved Seminarierne, som lidet ønskelig. Opførelsen af en Gymnastikbygning ved Jonstrup Seminarium er et længe næret Ønske, som gjentagne Gange har været udtalt af Overbestyrrelsen, og det synes at være saameget mere grundet, som de øvrige Seminarier, idetmindste alle de jydsk, nemlig Lyngby, Ranum og Selslinge, have lignende Gymnastikbygninger. Jeg har ogsaa havt Leilighed til personlig at overbevise mig om de Ubequemmeligheder, som Savnet af denne Bygning medfører. Det forelagte Overslag er af Udvalget betegnet som for storartet; Overslaget og Tegningerne berøe hos Udvalget, og jeg har ikke idag kunnet faae dem tilhænde; men det vilde vel desuden være meget vanskelig, her at undersøge, hvorvidt Overslaget var for storartet; mig forekommer det efter Bestemmelsen ikke at være for storartet. Maa skee ligger der Noget, der har ledet til en anden Bedømmelse, deri, at den Lærer, for hvem der er tilfattet tillige at opføre en Bopæl, er betegnet som Gymnastiklærer; jeg veed ikke, om det ved denne Betegnelse er antaget, at denne Lærer ikke havde videre Forretninger ved Seminarierne end at være Gymnastiklærer, saa at derved Gymnastiken blev meget dyr for dette Seminarium; men den nu ansatte Gymnastiklærer er tillige fjerde Lærer ved Seminarierne, og giver foruden i Gymnastik tillige Underviisning i Lydsk, Tegning og — hvad der er hans væsentligste Arbejde — leder Underviisningen i den til Seminarierne hørende Skole og Seminaristernes Øvelser der, og han er altsaa en meget beskæftiget Lærer. Der er vel ikke ved hans Ansættelse udtrykkeligt tilsagt ham fri Bolig; imidlertid har jeg nogen Grund til at antage, at der er givet ham Udsetning til at faae en saadan. Ansættelsen er skeet for min Tid, og overhovedet for Oprettelsen af Ministeriet, saa at jeg kun kan tale om det efter Forimodning; jeg tror imidlertid, at den foreslaaede Bolig for en gift Lærer ikke kunde siges at være for stor. Man maatte da gaae ud fra, at han kun havde Krav paa en Bolig